

Curtea Supremă de Justiție

D E C I Z I E

20 ianuarie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de inculpatul Muntean Iuri și avocatul acestuia, Corolevschi Gabriela, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 septembrie 2015, în cauza penală în privința lui

Muntean Iuri Vasile, născut la
15.12.1990, originar și domiciliat în s.
Chetrosu, r-nul Anenii Noi,

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 06.11.2014-20.05.2015;

Instanța de apel: 15.06.2015-24.09.2015;

Instanța de recurs: 08.12.2015-20.01.2016;

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Anenii Noi din 20 mai 2015, Muntean Iuri a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 151 alin. (1) Cod penal la 5 (cinci) ani închisoare.

Conform art. 90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate pe un termen de probă de 3 (trei) ani.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat că, Muntean Iuri la 21.08.2014, aproximativ la ora 18.40, aflîndu-se în s. Chetrosu, r-nul Anenii Noi, în urma unui conflict iscat între el și Vitalie Nicov, urmărind scopul cauzării leziunilor corporale, intenționat i-a aplicat ultimului multiple lovituri cu pumnii și picioarele pe deferite părți ale corpului, cauzîndu-i traumatism asociat, traumă închisă a abdomenului cu lezarea ligamentului frenocolic, traumă închisă a toracelui cu fractura coastelor VIII-IX pe stîngă, hemotorace pe stînga, anemie posthemoragică, excoriații și echimoze în regiunea cutiei toracice pe stînga, plagă contuză a nasului, echimoze și edem posttraumatice în regiunea feței, excoriație pe

picioarul drept, care conform raportului de expertiză medico-legală nr. 139/D din 22.10.2014 se califică ca vătămare gravă periculoasă pentru viață.

3. Sentința a fost atacată cu apel în termen de către procuror, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu adoptarea unei noi hotărâri, prin care Muntean Iuri să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 151 alin. (1) Cod penal la 5 (cinci) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea apelului a indicat că, la judecarea cauzei instanța corect a calificat acțiunile infracționale și calificarea juridică nu se contestă, însă pedeapsa stabilită acestuia partea acuzării a considerat-o prea blândă și neproportională cu pericolul social al acțiunilor criminale comise și impactul negativ asupra părții vătămate.

Este de menționat faptul, că cu toate că instanța de judecată a reținut, că infracțiunea imputată a fost comisă de către inculpat, nu a ținut cont de toate circumstanțele cazului și anume gradul și pericolul social pe care îl prezintă infracțiunea, atitudinea și comportamentul acestuia pînă și după comiterea infracțiunii, și urmările grave care au survenit în rezultatul comiterii acesteia.

Reieșind din cele menționate, acuzarea de stat a considerat sentința în cauză ilegală sub aspectul blîndeții acesteia, deoarece instanța de judecată nu a dat o apreciere corectă circumstanțelor cauzei și, nu a indicat motivele condamnării cu suspendare condiționată în conformitate cu prevederile art. 90 Cod penal. Deși au fost prezentate probe directe în săvîrșirea infracțiunii în cauză, inculpatul nu și-a recunoscut vina în săvîrșirea infracțiunii incriminate ceea ce denotă faptul, că Muntean Iuri n-a perceput gravitatea faptei săvîrșite și reeducarea și încadrarea acestuia în societate urmează a fi efectuată prin privarea acestuia de libertate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 septembrie 2015 a fost admis apelul declarat, casată sentința și pronunțată o nouă hotărîre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Munteanu Iuri a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 151 alin. (1) Cod penal la 5 (cinci) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

4.1. În argumentarea soluției adoptate instanța de apel a reținut că starea de fapt și de drept reținută în sarcina inculpatului pe art. 151 alin. (1) Cod penal de către prima instanță și expusă conform prevederilor legii în sentința atacată a fost probată la judecarea cauzei integral, acțiunile fiind încadrate corect și în această parte sentința nu se contestă.

Referitor la stabilirea măsurii de pedeapsă în privința inculpatului, Colegiul penal a considerat că prima instanță nu a ținut cont de circumstanțele de fapt ale cauzei, de persoana inculpatului și nejustificat a aplicat prevederile art. 90 Cod penal, deoarece Muntean Iuri nu și-a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate și a declarat că nu este de acord cu învinuirile aduse, nu este vinovat de

comiterea infracțiunii, declarînd că nu el a maltratat partea vătămată, nu a recuperat prejudiciul cauzat părții vătămate, nu și-a cerut scuze de la partea vătămată pentru durerile fizice și starea de stres suportată, nu are loc de lucru, duce un mod de viață neordonat, astfel instanța urma a numi o pedeapsă cu închisoare în limitele sancțiunii legii pentru care a fost recunoscut vinovat.

Instanța de apel luînd în considerație cont că inculpatul a comis o infracțiune din categoria celor grave, a considerat că aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal în cazul dat contravine prevederilor legale și prin urmare sentința nu poate fi menținută, el urmînd a fi supus corijării și reeducării prin izolarea de societate în locurile de detenție.

5. Împotriva hotărîrii menționate, avocatul Corolevschi Gabriela în numele inculpatului a declarat recurs ordinar, solicitînd casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri prin care să fie menținută sentința instanței de fond.

În motivarea recursului a indicat că instanța de apel i-a numit inculpatului pedeapsă prea aspră și nemotivată în lipsa circumstanțelor agravante și nu a ținut cont de prevederile art. 7, 75 alin. (1) Cod penal. Totodată, inculpatul a restituit prejudiciu material părții vătămate în sumă de 5000 lei, care nu are pretenții față de Muntean Iuri și pentru corectarea acestuia nu este necesară izolarea de societate.

5.1. Inculpatul la fel a depus recurs ordinar împotriva deciziei instanței de apel, prin care solicită casarea acesteia, rejudecarea cauzei și menținerea sentinței instanței de fond.

Recurentul în recursul său a indicat că instanța de apel eronat a interpretat circumstanțele de fapt și de drept la numirea pedepsei prea aspre și nu s-a luat în considerație că paguba materială în sumă de 5000 lei a fost restituită părții vătămate.

6. Procurorul a depus referință asupra recursurilor declarate prin care a solicitat respingerea acestora, pe motiv că instanța de apel a ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunii și de toate circumstanțele cauzei, stabilindu-i inculpatului o pedeapsă echitabilă.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare în baza materialelor din dosar, Colegiul penal în unanimitate decide inadmisibilitatea acestora, din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, *hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.*

Astfel, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărîrea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Instanța de recurs este în drept să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci cînd se constată comiterea unei erori de drept, dar va ține seama de starea de fapt deja constatată prin hotărîrea judecătorească definitivă.

În speță, Colegiul penal precizează că atît avocatul cît și inculpatul în recursurile declarate nu invocă careva temei prevăzut la art. 427 Cod de procedură penală, însă din conținutul acestora rezultă că recurenții critică pedeapsa aplicată de către instanța de apel, eroare care de fapt este prevăzută la pct. 10) alin. (1) Cod de procedură penală.

Conform art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, *hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept comisă de instanțele de fond ori de apel, atunci cînd s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Colegiul consideră, că temeiul semnalat nu este incident în prezenta cauză, iar instanța de apel casînd soluția instanței de fond just și-a motivat decizia adoptată, deoarece vina inculpatului a fost demonstrată prin cumulul de probe administrate la materialele cauzei și care confirmă săvîrșirea de către Muntean Iuri a infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal.

În această ordine de idei instanța de recurs precizează, că la aplicarea pedepsei în privința inculpatului s-a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal.

Reieșind din doctrina penală, în cazul săvîrșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, avînd deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținînd seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, avînd ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul.

De asemenea, se reține că la individualizarea pedepsei trebuie avut în vedere principalul criteriu - gradul de pericol social al faptei săvîrșite, care se măsoară după cuantumul pedepsei prevăzute de textul incriminator, urmînd ca celelalte două criterii alăturate și distincte - persoana infractorului și împrejurările care atenuază sau agravează răspunderea penală, să fie avute în vedere după ce instanța și-a format

opinia cu privire la gradul de pericol social concret al activității infracționale săvârșite.

Astfel, conform alin. (1) art. 75 Cod penal *persoanei recunoscută vinovată de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului Cod și în conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal.*

La stabilirea categoriei și mărimii pedepsei instanța de apel a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acestuia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia.

În conformitate cu art. 61 Cod penal, *pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, care are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Totodată, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice sau să înjosească demnitatea persoanei condamnate.*

În speță, Colegiul penal constată că instanța de apel în raport cu fapta comisă și cu cumulul de circumstanțe, corect a casat sentința în privința lui Muntean Iuri, deoarece cumulul probelor administrate pe caz prin coroborarea lor reciprocă, denotă cert comiterea de către inculpat a cauzării leziunilor corporale lui Nicov Vitalie.

Totodată, instanța de recurs precizează că achitarea de către inculpat a sumei de 5000 lei părții vătămate nu este motiv de modificare a pedepsei aplicate de către instanța de apel, deoarece pe parcursul judecării cauzei Nicov Vitalie nu a depus acțiune civilă și prin urmare achitarea sumei a fost la inițiativa inculpatului, care în înțelesul său crede că ar duce la ameliorarea situației. Mai mult ca atât, faptul că partea vătămată a indicat în recipisă (f.d. 127) că nu are pretenții deasemenea nu reprezintă temei de a răsturna soluția instanței de apel.

Astfel, circumstanțele expuse corect au dus la emiterea unei decizii de condamnare de către instanța de apel, iar corectarea inculpatului se consideră posibilă cu aplicarea unei pedepse privative de libertate, sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani.

Prin urmare, instanța de recurs precizează că argumentele expuse de recurenți întru casarea deciziei recurate sunt declarative și neîntemeiate, invocate în scopul evitării executării pedepsei aplicate, or instanța de apel examinând minuțios cauza a apreciat toate probele din dosar, examinându-le în ansamblu și detaliat, iar alte probleme de drept care ar afecta hotărîrea în cauză nu au fost invocate și nici nu se conțin în materialele dosarului.

Din acest punct de vedere se conchide că temeiurile pentru recursurile ordinare declarate de recurenți nu și-au găsit confirmarea în instanța de recurs și nu persistă temeiuri de casare a soluției adoptate, din care considerente se impune inadmisibilitatea acestora, ca fiind vădit neîntemeiate.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de inculpatul Muntean Iuri și avocatul acestuia Corolevschi Gabriela, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 septembrie 2015, în cauză penală în privința inculpatului Muntean Iuri, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată publicată integral la 03 februarie 2016.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun